

a ujednány v neodlučném vztahu k nemovitosti, z níž výměnek byl vymíněn v tom smyslu, že výměnkové dávky tvoří jakýsi podíl z užitků dotyčné nemovitosti, určený pro výživu výměnkáře, a i ostatní plnění jsou zamýšlena jako úkony, které vykonány býti mají osobou, která právě nemovitost výměnkem stíženou dočasně drží a užívá. Dle notářského spisu i dle rozsudku jest strana povinna, svini s prasaty živiti mezi svým dobyttem, z čehož jasně vyplývá, že závazek ten byl míněn a převzat v tom smyslu, že strana povinná sama k tomu dodá krmivo ze svých zásob a při tom i sama nebo svými lidmi obstará i ony pracovní úkony, jichž jest třeba při krmení. Jde tedy o reální závazek vázaný na osobu vlastníka zavazené reality. Dle této zřejmé právní povahy závazku nelze tedy souditi, že jde o čin (úkon) zastupitelný, o plnění, které by mohlo býti předsevzato osobou třetí, třebas to bylo prakticky i možné. Kdyby, jak rekursní soud míní, měla býti svině s prasaty dána do krmení jiné osobě na náklad strany povinné, nastala by tím právní změna dosavadního závazku a to změna, závazek ten podstatně zatěžující, ježto by straně povinné bylo tím znemožněno, by použila ke krmení vlastních zásob a vykonala nebo vykonati dala svými lidmi práce s krmením spojené, za příležitosti stejné práce, kterou při tom obstarati musí pro vlastní dobytek, jak jediné k tomu dle smlouvy povinna jest a ořídřována býti může a ježto by musila nadále krmiteli k tomu ustanovenému hraditi na penězích hodnotu krmiva i hodnotu při tom vynaložené práce, aniž by měla možnosti, ježto jde o plnění opěťovaná do budoucnosti, i při nejlepší a poctivé vůli a ochotě k náležitému plnění znova zase převzítí osobní plnění závazku toho. I když by tedy nebylo proti vedení exekuce závady z domnělých nedostatků exekučního titulu, jak je usnesení soudu právě o vzhledem na § 7 ex. ř. podrobně vytýká, bylo exekuční návrh, dožadující se výslovně a jediné exekuce dle §u 353 ex. ř., dle těchto úvah jako právně nevhodný zamítnouti.

#### Čís. 5045.

**Vyloučeny z exekuce podle §u 251 čís. 6 ex. ř. jsou i stroje a nástroje, potřebné pro živnostenské pomocníky dlužníkovy.**

(Rozh. ze dne 19. května 1925, R I 426/25.)

Návrhu dlužníka (truhláře), by byly z exekuce vyloučeny 2 hoblice, 1 rozdělená hoblice a 4 truhlářské pily, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Dlužník navrhl zrušení exekuce z důvodu, že věci těch nutně potřebuje k provozování truhlářského řemesla. Sluší tedy v otázce, které věci jsou z exekuce vyloučeny, použití ustanovení §u 251 čís. 6 ex. ř. Dle tohoto jsou nezabavitelné předměty, kterých dlužník potřebuje k osobnímu provozování malé živnosti. Rozšiřovati toto ustanovení na živnosti většího rozsahu, není zákonem odůvodněno. K osobnímu provozování malé živnosti truhlářské stačí úplně jedna hoblice a 4 truhlářské pily, které výkonný orgán kromě různých dlat a jiného truhlářského náčiní dlužníku jako nezabavené ponechal. Další tři hoblice a 4 pily, jichž vyloučení dlužník

se domáhá, nepotřebuje k osobnímu provozování malé živnosti truhlářské, nýbrž většího závodu truhlářského pro své tři dělníky. A to jest, jak výše zmíněno, nepřipustno. Vylučovati by mohl řemeslník řemeslné nástroje, pro jeho dělníky potřebné, jen tehdy, kdyby šlo o řemeslo, kde by dlužník sám nemohl zhotoviti všechny součástky vyráběného zboží, jako na př. varhanář, stavitel pian a pod. Toho při truhlářském řemesle není. Jest proto zrušení exekuce ohledně dalších 3 hoblic a dalších 4 pil neodůvodněno.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

### D ů v o d y:

Protispisovým jest především předpoklad rekursního soudu, že dlužník zaměstnává tři dělníky. Znalcem i zprávou obecního úřadu jest potvrzeno, že zaměstnává pouze 1 dělníka a 2 učně. Leč, i kdyby tomu tak bylo, nebylo by lze sdíleti právní názor rekursního soudu, že jde o větší truhlářský závod, na který nelze vztahovati předpisy Šu 251 čís. 6 ex. ř. Rekursní soud přehlíží patrně nový doslov tohoto zákonného předpisu a motivy k němu, míně, že dlužníku k osobnímu provozování jeho živnosti stačí úplně jedna hoblice a 4 truhlářské pily, máje snad za to, že z exekuce vyloučeny jsou jako nezbytné jen ony nástroje a předměty, jichž by dlužník sám ku svému osobnímu provozu živnosti nezbytně potřeboval. Onen předpis zákona platí pro řemeslníky a drobné živnostníky bez rozdílu, zda provozují živnost sami, či s pomocnými dělníky. Dřívější výraz »k osobnímu vykonávání jejich zaměstnání« byl nahrazen výrazem »k osobnímu dalšímu provozu jejich výdělečné činnosti«, jak se v motivech uvádí, k vůli tomu, by tím bylo vyjádřeno, že z exekuce vyňaty jsou nejenom ony nezbytné předměty, nýbrž i ony předměty, kterých k úspěšnému, s osobními (rodinnými) poměry řemeslníka v souladu stojícímu provozu dle dosavadního rozsahu živnosti a s dosavadními výrobními prostředky (a to i se stroji) třeba jest. V motivech se dále výslovně praví, že také řemeslné náčiní pro pomocné dělníky požívá osvobození od exekuce, pokud jest tato pomocná živnostenská činnost nezbytna k udržení podniku v dosavadním rozsahu.

Čís. 5046.

Kdo byl ať v povinné, ať v nepovinné vojenské službě, nemůže uplatňovati nároky ze služebního poměru proti státu pořadem práva a to ani dle zákona ze dne 2. listopadu 1918, čís. 4 sb. z. a n. Dvorského dekretu ze dne 16. srpna 1841, čís. 555 sb. z. s., nelze na takový poměr použiti.

(Rozh. ze dne 19. května 1925, R I 434/25.)

Rekursní soud odmítl žalobu bývalého degradovaného důstojníka proti Československému eráru, zadanou na zemském soudě v Praze, pro nepřipustnost pořadu práva, pokud se domáhala zaplacení důstojnické gáže a vojenského žoldu. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.